

16-уми ноябри соли 2018 дар таърихи миллати куханбунёди точик сахфаи наве зам мегардад. Сахфаи пур аз ифтихор, сахфаи чашну шодӣ. Сахфаи ба маънии томаш Нурбахшу Нурбор.

Неругохи барки обии «Рогун» ба кор медарояд. Аввалин шуълаҳои чонбахшаш рӯзгори мардуми кишварро боз равшантар месозанд. Алорагми хама душманиҳо, монеасозихо, нобовариҳо ва шаку шубхаҳо.

Дилхо аз шодӣ ба вачд омадаву табассум дар лабҳои фарзандони миллат гул мекунад. Чун бехтар гуфта наметавонам, мехоҳам чакидаҳои яке аз чавоншоирони миллат Бехрузи Забехуллоро бо тағйири як мисраи он (албатта, аз шоир маъзарат мепурсам) рӯйи когаз орам, ки дар ҳақиқат:

Имрӯз рӯзи нур аст,

Рӯзи пур аз сурур аст,

Чашми ҳасуд кӯр аст,

Аз нури поки Рогун!

Манзур аз «хасуд» гуфтан миллат, кавми дигаре нест. Он душмани хона ва кӯрдилӣ худист, ки камар дар хизмати дигарон бастаю дар рӯзи саҳти миллат шодӣ мекунаду дар хурсандиаш мотам мегирад. Огози кори Рогун амалан барои ин идда мотам аст. Хусусан барои Кабирию ёрони фурухташудааш. Зеро бардошти чашну тӯӣи тоҷикро на онҳо доранду на хочагони мазҳабашон. Нури Рогун чашми аввалихоро хираю дили дуввумихоро тира месозад. Ва чун мори афъӣ аз қаҳр дар худ мепечанд, захири дар муқобили Тоҷикистон қора нақардашонро қониби ҳам мепошанд. Хадамоти махсуси Эрон аз қаҳр таваки бар гардани Муҳиддин Кабирӣ басташонро тангтару тангтар мекашанд. То роқбери шармандаю фирории нахзати террористӣ бештару бештар нафасгир гардаду дар талвасаи қуброн намудани маблағҳои хӯрдаи охундӣ даст ба кори дигаре алайҳи миллату ватани худ зананд.

Зеро ташиқоти наваҳтааш бо номи «Паймони зидимиллӣ» барояшон қизе надод. (Баро и ҳуди Кабирӣ қоида овард: яқум боз аз ҳазинаи охундии «Аҳли байт» маблағи муайян дарёфт кард. Ҳамзамон, онҳо ро гул зада аз вожаи «исломӣ», вожае ки арзи вучудаҳ дар ХНИ ақлу ҳуши ин охундонро рабада буд, барои ҳамешагӣ ҳалос шуд).

Вале фиреби «паймон»-созиаш қора нақард. Ҳатто аврупоӣҳо ҳам фаҳмиданд, ки дар асл ин «паймон» байни ҳуди нахзатихост. Нахзатихое, ки ба ҳотири зиёд нишон додани худ, бо тавсия ва маблағгузори хочагони охундашон қанд созмонро ба қайд гирифтаанд. Қистанд аъзоёни ин гуруҳҳо?

Созмони ба ном «Озодандешон», ки ҳамагӣ панҷ нафар аъзои худфурӯше мисли рӯзноманигори беасл Темур Қличев (Қарқӣ), Раваши Темуриён (лӯтти аз Истаравшан), Қӯри Саидюнус, Алим Шерзамонови бангӣ ва қадом як Боиров; қунбиши ба ном «Ислохот ва рушди Тоҷикистон» иборат аз қор нафар: Шарофиддин Ғадоев, Мавҷуда Соҳибназарова ва ду нафари дигар; ба истилоҳ «Анҷумани муқочирони Осиёи Миёна», ки аз қониби собиқ раиси баҳши нахзати террористӣ дар вилояти Сугд И. Ёқубов ба қайд гирифта шудаасту ҳоло аъзо надорад, ба қуз қанд ҳешу табори ҳуди ӯ.

Хамаи инҳо барои Кабирӣ як лоиҳа - хиллаи навбатианд то «бизнес»-и хонаводагиашро аз ҳисобашон як муддате пеш барад. Фардо онҳо барояш барраи қурбонианд, чун ҳамхизбони собикаш, ки гушаю ташна дар маҳбасхонаҳо «истирокат» доранд.

Барои хамаи ин тоифа фардо рӯзи мотам аст. Шояд ҷамъе аз онҳо хурсандии диёри бобогиашонро натавонанд таҳаммул кунанд ва аз гояти ҳасаду натавонбинӣ захираф шуда, ин дунёро падруд гӯянд. Ин ҳел шавад боз барояшон беҳтар хоҳад буд. Чунки он сӯзише, ки аз оташи ҷаҳаннам эҳсос мекунанд, пеши нури дурахшони «Рогун» ҳеч аст.

Агар қисмеро аз онҳо ақл бар ҷаҳлашон голиб ояду боре сарнавишти ҳамхизбони собики Кабириро ба хотир оранд, аз ӯ дур хоҳанд шуд. Агар не, тақдирашон маълум аст. Шахсан дили ман барои онҳо намесӯзад. Зеро «ҳас каму ҷаҳон пок» гуфтаанд.

Исломиддини Азим,

аспиранти Академияи илмҳо